

aftaler. Familienmedlemmer, der bosætter sig sammen med en spansk arbejdstager i EF (10) efter ovennævnte dato, vil først opnå ret til lønnet beskæftigelse efter 3 års ophold. Denne frist nedsættes fra 1. januar 1989 til 18 måneder. Eventuelt gunstigere nationale bestemmelser berøres ikke af denne bestemmelse. Det præciseres i stk. 2, at reglen tillige gælder for familienmedlemmer til selvstændige erhvervsdrivende.

Art. 58 vedrører anvendelsen af direktiv 68/368/EØF om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet. Direktivet fastsætter bestemmelser for afskaffelse af restriktioner med hensyn til flytning og ophold inden for Fællesskabet nødvendiggjort af forordning nr. 1612/68. Da anvendelsen af en række bestemmelser i denne forordning er udsat i medfør af art. 56, åbner art. 58 mulighed for tilsvarende udsættelse af visse bestemmelser i direktivet.

Som følge af den fastsatte 7-årige overgangsperiode for indførelsen af arbejdskraftens fri bevægelighed, bestemmes i art. 59, at Spaniens inddragelse i de administrative regler vedrørende arbejdsanvisning (SEDOC-systemet) vil kunne udsættes indtil den 1. januar 1993.

Art. 60 omhandler primært udbetaling af familielydelser (børnetilskud) til familienmedlemmer til arbejdstagere, der ikke bor i arbejdstagerens beskæftigelsesland. Det fastsættes, at indtil ikrafttræden af en ensartet løsning for samtlige medlemsstater, dog senest indtil udgangen af 1988, udbetales børnetilskud for børn af spanske arbejdstagere beskæftiget i EF (10) efter bopælskriteriet, såfremt børnene er bosat i Spanien. Dette indebærer, at udbetalingen finder sted efter spanske satser og ikke – som i EF (10) med undtagelse af Frankrig – efter satserne i beskæftigelseslandet. Dog opregnes i art. 60, stk. 2 en række bilaterale aftaler, som Spanien har indgået vedrørende social sikring, som fortsat finder anvendelse i overgangsperioden.

2. Tjenesteydelser og kapitalbevægelser (art. 61-66)

Med henblik på at undgå at der straks fra tiltrædelsen sker en voldsom belastning af ansøgerlandenes betalingsbalance, er der fastsat en række bestemmelser, hvorved de nye medlemslande først efter en overgangsperiode skal liberalisere deres kapitaltransaktioner fuldt ud i medfør af EØF's kapitaldirektiver om gennemførelsen af EØF-traktatens art. 67, jfr. Aktens art. 61.

I art. 62 bestemmes, at Spanien indtil udgangen af 1988 kan udsætte liberaliseringen af spanske valutaindlændinges direkte investeringer med henblik på erhvervelse af værdipapirer i de øvrige

medlemslande. Indtil udgangen af 1990 kan Spanien endvidere udsætte liberaliseringen af spanske valutaindlændinges direkte investeringer i virksomheder i de nuværende medlemsstater med henblik på erhvervelse af fast ejendom.

Art. 63 fastsætter en tilsvarende frist for spanske valutaindlændinges erhvervelse af fast ejendom i de nuværende medlemsstater, som ikke er af erhvervsmæssig karakter eller står i forbindelse med udvandring.

Art. 64 vedrører liberalisering af spanske valutaindlændinges erhvervelse af udenlandske værdipapirer. Generelt vil denne kunne udsættes indtil udgangen af 1988, idet dog liberaliseringen for forsikringsselskaber, banker m.v. sker fra tiltrædelsen for køb af visse værdipapirer.

Art. 65 og 66 vedrører muligheden for en hurtigere spansk liberalisering end angivet ovenfor og fastlægger Kommissionens ret til høring af Det monetære Udvalg ved forelæggelse af gennemførelsesforslag.

Portugal (art. 215-232)

1. Arbejdskraften (art. 215-220)

De tilsvarende bestemmelser vedrørende Portugal er indeholdt i art. 215-220 og er i indhold identiske med bestemmelserne for Spanien.

2. Tjenesteydelser og kapitalbevægelser (art. 221-232)

Art. 221 giver Portugal mulighed for at opretholde restriktioner for etablering i og udveksling af tjenesteydelser inden for turistsektoren i 3 år og inden for filmsektoren i 5 år.

Art. 222 bemyndiger Portugal til indtil udgangen af 1989 at opretholde en ordning med forudgående tilladelse for direkte investeringer i Portugal af statsborgere fra de øvrige medlemsstater ved udøvelse af etableringsretten og den fri udveksling af tjenesteydelser. Bestemmelsen der, jfr. stk. 2 ikke vedrører investeringer i banksektoren, indebærer, at grænsen for investeringer, hvortil der kræves tilladelse forøges gradvis. Stk. 3 og 4 fastlægger de nærmere regler for det pågældende system og forbyder forskelsbehandling ved udøvelsen heraf.

Art. 223 svarer til art. 61 for Spanien. Portugal opnår herved en overgangsperiode for liberaliseringen af en række kapitalbevægelser i medfør af EØF's kapitaldirektiver om gennemførelsen af EØF-traktatens art. 67.